

[Niels Helveg Petersen]

sig sådan, at hvis ikke vi opkrævede disse nummerpladeafgifter, så skulle pengene findes andre steder, og det ville nok i al væsentlighed betyde, at der så var folk, der ikke havde bil, der skulle betale, i stedet for folk, der har bil. Og det synes jeg egentlig ikke ville være nogen lykkelig udgang på sagen. Derfor kan vi støtte lovforslaget.

Og så må Folketinget jo i øvrigt vende tilbage til denne sag, når der hos de relevante organer, myndigheder, er fundet en endelig afgørelse af lovligheden og spørgsmålet om tilbagebetaling af betalte gebyrer.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at tilkendegive om det fremsatte lovforslag, at Kristeligt Folkeparti kan støtte det.

Hvad det økonomiske ved lovforslaget angår, er det jo en stadfæstelse af nogle indtægter, som har været inddraget i finanslovforhandlingerne indtil flere gange; det ved man, når man har deltaget i finanslovforhandlingerne år efter år, hvad jeg har gjort. Og dér må jeg sige, at jeg ikke har været i tvivl om, at vi her satte nogle gebyrer op, fordi der var nogle opgaver, vi ønskede løst, ikke mindst på politiets område. Denne sammenhæng mellem forøgelse af politiet og så nummerplader har været helt klart fremme under finanslovforhandlingerne. Det har bl.a. været et udtalt ønske fra Kristeligt Folkepartis side, at der ikke skulle ske nogen nedskæring eller besparelse på politiet; tværtimod har vi ønsket forøgelse, og vi har så skaffet de penge inden for samme område.

Det er klart, at når man har ønsket at bruge nogle penge – og vi har haft argumenter for, at vi skulle have en styrkelse af politiet både kvantitativt og kvalitativt – så er man også forpligtet til at skaffe pengene. Dér har vi accepteret, at man satte gebyrerne op, da det ikke har været muligt at lave besparelser andre steder; har man siddet i finanslovforhandlinger mange gange, ved man jo, hvor svært det er at lave besparelser.

Jeg har også læst den redegørelse, som hr. Niels Helveg Petersen henviste til, og har naturligvis, når det var Justitsministeriets retsopfattelse, opfattet, at det var en korrekt retsopfattelse. Hvorvidt det er korrekt eller det ikke er korrekt – hele den lidt filosofiske debat om

forskellen mellem skat, afgifter og gebyrer – er jo spændende, og hvad de, der nu skal undersøge det skete, kommer frem til, vil jeg med interesse læse, når det bliver åbenbart, når det bliver afsløret for os. Jeg skal ikke selv gå ind i nogen drøftelse af det, netop fordi det bliver vurderet i forskellige andre sammenhænge, men vil imødesee læsningen af det, der kommer frem.

Jeg synes dog, der er forskel på, hvad der måtte være ulovligt, og hvad der måtte være uhensigtsmæssigt. Jeg synes nok, den distinktion er væsentlig. Man kan jo godt komme frem til, at det ikke har været ulovligt, men det har ikke været særlig hensigtsmæssigt, og det i sig selv kan være en god begrundelse for en anden betegnelse. Det kan være kontrolmæssigt, revisionsmæssigt og af andre grunde.

Så til det foreliggende lovforslag: Ja. Det vil jo være let at sige: Nej, det gebyr her, som nu bliver til en afgift, er for højt; det vil vi gerne have skal være lavere. Men det er jo straks vanskeligere, når man skal dække den mindreindtægt ind. Skal det så være moms, der skal sættes op? Skal det være indkomstskatten, der skal sættes op? Eller skal det være nogle andre afgifter, der skal sættes op? Det er let at ville sætte nogle afgifter ned; det er straks sværere at få pengene ind på anden vis.

Der er nogle ordførere, der har nævnt gebyrerne på levnedsmiddelområdet. Dér må jeg sige, at der er flere gebyrer, som virker meget voldsomme i forhold til den indsats, der bliver øvet. Jeg tror, vi kommer til at se på, om hele opbygningen af levnedsmiddelkontrollen ikke kunne rationaliseres lidt. En måde ville jo være at gå ind og se på, om det kontrolapparat, der ligger bagved, nu også er gearret så hensigtsmæssigt, som det kunne være. Jeg synes nok, at nogle af de beløb, som konkrete virksomheder eller institutioner bliver præsenteret for, virker helt urimelige, og jeg vil gerne bebude, som andre også har gjort, at det er noget, vi må vurdere i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger.

Men det er nok så meget spørgsmålet, om hele den konstruktion, som vi har på levnedsmiddelkontrolområdet, ikke trænger til en stærk forenkling, så vi altså her får nogle rationaliseringsgevinster, som kan komme dem til gode, som nu er blevet underlagt en brugerbetaling.